

kateri hočejo skozi Dužko sotesko živeža spraviti v Nikšič. — Miriditski knez Prenk se je čez morje odpeljal na Italijansko po orožje.

Velika ruska vojna v Rumuniji še ni preko-račila Donave, ker še nima vseh priprav skupaj. Devet železniških mostov, koje je strašna povodenj podrla, so Rusi v enem tednu zopet popravili. Sedaj kupičijo neizmerno veliko živeža za ljudi in konje v Rumuniji, potem vojne priprave, da ne bodo v zadregi, kedar prestopijo Donavo in pridejo globljeje v upostošeno Bolgarijo. Ruski car je sedaj v Rumuniji in vsaki čas pričakujemo vest o prehodu čez Donavo, ki sedaj polagoma pada. V Kavkazu se že kaže, da Turki ne bodo ničesar opravili, čeravno so tje odposlali blizu 15.000 mož, 50.000 pušek, 3000 revolverjev, 24 kanonov. Kajti ruski general Kračenko dobiva pomoči od vseh strani in pobija sovražnike tako, da se mnogo Črkesov, Abhazev, Čečencev ne upa več Turkom pridružiti se. Najmogočnije prodirajo pa Rusi v Armeniji. Po vzetji trdnjave Ardahana so po 3 srečnih bitkah prišli Muktar-paši za hrbet tako, da je ta moral gorovje Saganlu zapustiti in bežati v Erzerum, pred katerega so za njim sedaj tudi Rusi prišli, čeravno je strašno dež lil in pogosto tudi sneg padal na tistih velikih visočinah. V prvi omenjenih bitek je general Šeremetejev z svojimi dragonarji in kozaki in jezdečimi kanonirji razpršil Turke, ki so se iz Ardahana na pobegu zopet zbirali; v drugi je knez Čavčevaze v noči od 3 strani napal turški tabor in ljudi Musa-paše popolnem potolkel in razgual; v tretji pa je knez Amilehvarov divjih 24.000 Kurdov do Vana potisnil nazaj tako, da je sedaj general Terguzakov varno marširal pred Erzerum, kder se je združil z generalom Melihovom in Develom, ki sta prišla iz Ardahana in Karsa; to mesto je sedaj popolnem obkoljeno. Erzerum ima 114 kanonov!

Za poduk in kratek čas.

Pisanje pohorskega romarja.

II.

Zadnjemu pismu imam še nekaj dostaviti. Preden smo prišli jaz in kranjski romarji v Rim, smo se peljali od Bolonije naprej čez apeninsko gorovje skozi 46 tunelov. Vožnja je podobna onej čez Semering v Beč. V Pistoji smo si nekoliko oddehnili in smo potem odrinili v Pizo. Tam smo naglo ogledali mesto in se zlasti čudili visokemu zvoniku, ki visi skoraj 30 črvljev na stran in se vendar ne podere. Od Pize smo se podali nad Civitá-vecchia v Rim, kamor smo došli ob 1/211 uri po noči 23. maja. Drugi den smo šli na vse zgodaj k vodji ustava sv. Jeronima, k č. g. dr. Črnčiču, kateri nas je preljubeznjivo sprejel ter nam priskrbel ne predragih zasebnih stanovanj. Najprej smo meševali v slovanski cerkvi sv. Jeronima, potem pa se takoj podali k sv. Petru na

vatikanskem hribiču ter smo na kolena padli in Boga hvalili, da smo srečno tje priromali. Bila je ravno služba božja v nekej kapeli. Mešnika nismo videli, toda slišali smo petje večih pevcev tako lepo, milo in nebeško, da smo mislili slišati angeljsko petje, posebno ker se je med njim pogosto glasila: aleluja! Potem smo obiskali cerkve, spomenike in znamenitosti rimskega mesta. Ogledali smo tudi lepe in dragocene darove, ki so jih vsi narodi vesoljnega sveta poslali sv. Očetu k 50letnici slavnega škofovanja. O Rimu ne morem in nečem obširniše pisati. Le toliko rečem o njem: veliko sem že bral in mnogo čul pripovedovati o tem čudovitem mestu, ali kar sem videl, daleč presega vse moje domišljije. Rim je treba videti, če si hoče kdo pravih misli o njem priskrbeti.

Pri našem prihodu je bilo, kakor nekdam v Jeruzalemu na binkoštno nedeljo, ko je sv. Duh iz nebes prišel nad apostole. Našli smo ljudi zbranih izmed vseh narodov in jezikov pod nebom. Vsaki den jih je več prihajalo in sv. Oče so jih zaporedom prijazno sprejemali. Naše avstrijske romarje so zaslišali v slovesni audijenci v nedeljo sv. Trojice 27. maja okoli 3/4 na eno popoldne. Vseh avstrijskih romarjev je bilo 800, med njimi mnogo gospá. Pridružilo se je pa še nekaj drugih tako, da nas je vseh bilo 1000 oseb zbranih, ko so se sv. Oče Pij IX. prikazali v nosilnici, obdani od 14 kardinalov in mnogih izmed višje duhovščine. Sedaj stopi naprej pred sv. Očeta vodja romarjev, preuzvišeni kardinal knez Schwarzenberg, veleslavni nadškofo praški, ter pozdravi Pija IX. v latinski besedi izročivši latinsko adresu, katero je podpisalo 40 avstrijskih nadškofov in škofov. Potem predstavi papežu nadškofo lvovskega, zadarskega dunajskega in solnograškega in 2 kneza Lobkovica, ki sta sv. Očetu izročila adresu českih katoličanov z 500.000 podpisi. Kanonik Hradek pa ob enem položi 32000 zlatih lir pred sv. Očeta. Naposled je kardinal druge navzoče odličnike papežu predstavil, med njimi so bili: 2 kneza Windischgrätzta, več grofov Brandisov, deželni grof Fürstenberg, grofi Kinski, Galen, Herberstein, Stolberg, d' Avernas, Salm, baron Reyer itd. Deklica Horzelka iz Prage je papeža pozdravila v imenu českih otročičev. Šest tirolskih kmetov je Piju podarilo velikansk venec — pravo metlo. Ko so papež milo po dvorani pogledali, so zapazili orjaškega moravskega Slovana, doma iz Hanakove, ki je še z svojo krasno narodno obleko posebno vseh oči na se obračal. Sv. Oče ga pokličejo k sebi in položivši mu svojo apostolsko roko na glavo ga blagoslovijo.

Navzoče avstrijske romarje so potem Pij IX. prilično tako nagovoril: „Veseli me močno Vas, moji ljubljeni otroci iz avstrijskega cesarstva, tukaj zbrane videti. Hvala za Vaše sočutje in udanost. Večkrat že je ta apostolska stolica hvaležna bila za pomoč, katero je prijela od avstrijskega ljudstva in njegove vlade. Jaz sam sem kot spoletski nad-

škof (1831—1832) videl, kako je avstrijsko orožje pomagalo rimskemu papežu in se vojskovalo zoper frajmvavrsko zvičajnost in ošabnost. Pogosto je iz Avstrije došla sv. Cerkvi tolažba in pomoč, zato izrekam dnes javno temu cesarstvu svojo zahvalo za pomoč in obrambo, katero je ta država sv. stolici rimskeje skazovala proti frajmvavrjem; kajti den denešnji vladari skoro povsod in zoper voljo narodov prekucijsko frajmvavrestvo. Več o tej reči govoriti tukaj ni prilike pa tudi časa ne, vendar toliko še dostavim, da mi je nekđaj avstrijsk poslanik rekel: „rimska sv. stolica se sme vselej na pomoč Avstrije zanašati“. To je še sedaj resnično: kajti ravno to, da ste Vi dnes tukaj navzoči, kaže, da obsodite vse krivice, ki se papežu godijo. Bog Vas ohrani v teh mislih, Vas in Vaše rojake in domovino! Več časa že si prizadevam za Česko, čije višji pastir (kardinal Schwarzenberg) je dnes tukaj navzoč, osnovati dve novi škofiji! Toda še enkrat rečem: hvala Bogu, da mi je denešnje nedeljo presvete Trojice veliko veselje dal, Vas, moji preljubljeni otroci, okoli sebe zbrane vidite, prosim Boga da Vas vse blagoslovi“. Potem so sv. Oče vsem podelili svoj apostolski blagoslov. Kako močno smo vsled tega vsi bili genjeni, tega moje peró ne more popisati. Bog nam ohrani, Bog živi 85letnega, slavnega, čudovitega pastirja vseh pastirjev Pija IX. in daj mu doživeti zmage sv. katoliške Cerkve!

Odšedšega Pija je več odličniših romarjev z kardinalom Schwarzenbergom vred spremilo v bližnjo galerijo. Tukaj so papež nekoliko postali in začeli govoriti o sedanjih razmerah Avstrije ter opomnili na nevarnosti, katere cesarstvu pretijo iz tega če posamezni njegovi narodi ne bodo zadovoljni, če bo zanaprej vsaki narod le na svoje koristi gledal, če bo čut vzajemnosti čedalje bolj med njimi pešal in ginil. Avstrija zamore biti močna in mogočna le, če so njeni narodi zadovoljni, zedinjeni, složni. Vez svete katoliške vere bi jih naj med seboj bratila! Naposled so še predstavili „sedanje dni bi jako dobro bilo, ko bi ljudje posnemali sv. Janeza Nepomuškega (in kazajé z prstom na jezik) — ministri in državni uradniki sedaj vse preveč govorijo“. Res čudne besede 85letnega moža, kateri je toliko na svetu že videl, čul, skusil in prestal! Pohorski romar se pa je v Rimu mudil še do 1. junija in potem odpeljal v Neapel, od koder jo bo vkrenil zopet proti domu visoko na zelenem Pohorju!

Janez Modic, župnik.

Smešničar 23. Vračnik poklican h boleniku zapazi majhno rano ter zaukaže, naj hitro odpošlje hlapca v apoteko po mazilo. Bolenik se ustraši in reče: oh za Boga, gospod, mislim, da še ni tako silna nevarnost. „Silna nevarnost je, odgovori vračnik. Kajti če hlapec mazila hitro ne prinese, bo rana prej zacelila!“

Razne stvari.

(*Katol. polit. društvo v Konjicah*) obhaja prihodnjo nedeljo ob pol štirih popoldne obletnico.

(*Ljutomerska okrajna posojilnica*) vabi svoje društvenike na zbor v nedeljo 17. junija v šolskem poslopu v Ljutomeru ob 8. uri predpoldnem. Točke za posvetovanje in sklepanje so: 1) račun za l. 1876 z določilom o letnem pridobičku in z odvezo načelnštva zastran tega računa 2) izločitev društvenikov, ki društvenih pravil ne izpolnjujejo, 3) volitev 15 udov v nadzorno svetovalstvo, 4) volitev načelnštva.

Ivan Kukovec, Matija Zemljic, Jože Gomilšak.

(*Humoristički list*) začne izhajati v Zagrebu z 1. julijem t. l. Naročnina znaša celoletna 3 fl. polletna 1 fl. 50, četrletna 80 kr. in se pošilja na administracijo: „Humorističnega lista“ v Zagrebu, Ilica br. 745. Slovenski humoristi so prošeni listu pomagati z proizvodi svoje šegavosti!

(*Dva dohtarja vračnika umrla*) sta v Mariboru, namreč mladi še le 31letni dr. Egon Maly in 68letni daleč kot izvrsten homeopat čislani dr. Zemljic. Slednji je trdil, da zamore človek 200 let star postati, če „se drži“. Toda ubožec se sam niti do prve stotine ni „držal“.

(*Za vojaške potrebe*) v Mariboru, Bistrici, Celju, Ptuj, Strassu in Radgoni je razpisano mesečno oskrbovanje z trdimi drvami, ogeljem in premogom. Dogovori se bodo vršili 13. junija v uradnici vojaške oskrbovalnice v Mariboru. (Verpflegsmagazin).

(*Tiskarno v Ptuj*) pripravljajo in tudi urednika iščejo za uredovanje liberalnega-nemčurskega lističa.

(*G. Seidl*) je izbran za perotnika v Celju in bo v prihodnji seji že posloval. Škoda, da še nima „Slov. Gospodarja“ na tožni klopi. Veselje bilo bi mu veliko!

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali čč. gg. Strah 11 gl. (ustu. dopl.) Kraner, Lendovšek, Frece po 11 gl.

Dražbe III. 12. junija Tomaž Kurnik na Drvanji; 13. jun. Franc Bezjak v Črmlji 200 fl. Miha Stegenšek v Leskovecu 3410 fl. Andrej Vauptič v Liboniji 3300 fl. 15. jun. Andrej Kukovec 3432 fl. pri sv. Lenartu; 16. jun. Johana Pahernik v Mahrenbergu 2595 fl.

Listlč uredništva: Dopis iz okolice sv. Lenarta v slov. goricah in od sv. Lenarta pri Veliki nedelji prihod.

Loterijne številke:

V Trstu . 2. junija 1877: 48 59 5 17 73.

V Lincu „ „ 29 68 10 48 86.

Prihodnje srečkanje: 16. junija 1877.